

COMPARATIE INTRE DOUA SCRIERI EMINESCIENE

ESEU

Inceputurile poeziei lui Mihai Eminescu se afla, atat prin tematica, cat si prin tonalitate sentimentala si recuzita , sub semnul poeziei pasoptiste. O buna parte a poeziilor lui, infatiseaza iubirea inteleasa ca un sentiment intemeietor.

Epoca moderna este pentru Eminescu un asemenea timp tragic al gandirii instrainate pe care nu-l va intelege niciodata,dar despre care va scrie.

Comparand doua dintre scrierile lui, vom vedea ca pentru el,"jocurile" de cuvinte frumoase ,rimele nelipsite si aceea "femeie" ,vor ramane atuurile autorului.

Cugetarile sarmanului Dionis , face parte din nuvela Sarmanului Dionis, si este vorba despre un ins sarac,boem,inclinat spre meditatie filozofice,traind intr-o odaie unde totul scartie,insectele se joc in voie.Acesta este un solitar ,creindu-si in jurul lui, propria lume.

Tema textului este conditia omului de geniu, abil comfund, cu o modificare cu accent de Witz, pe marginea saraciei, ale caror semne sunt frigul,parazitii,lipsa banilor,a vinului si stingerea luminilor.

In poemul Afara-I Toamna, intalnim doua ipostaze: una impresionala, si una individualizata.

In ambele scrieri,ne este prezentata odaia,spatial modest ,devenind o constanta eminesciana.

În prima ne vom da seama ca este vorba despre o casa saraca, dar care pe autor il inspira. În cea de-a doua, anotimpul isi face treaba, aruncand cu picuri în ferestre, si frunzele fosnesc.

Dragostea isi face si ea aparitia în poezii, în prima, Dionis traieste o experienta onorifică-îl ofera trista predestinare de a nu-si putea depasi conditia umana, singura salvare fiind dragostea Mariei, desi aceasta nu constituie suprema fericite, ci numai o treapta spre ea. În cea de-a doua, este prezenta femeia care nu vrea sa fie deranjata, pentru asi putea citi în continuare "scrisori din roase plicuri". Totusi ea este intrerupta, prin sosirea unui "intrus" din lumea reala, acesta fiind de fapt, senzatia rece de afara. Aceste scrieri au în comun acea creare a "lumii proprii" în care personajele isi creaza o lume a lor, inspirati din ceea ce îi inconjuara gasind spatii nelimitate ale fanteziei. Cugetarile sarmanului Dionis este un exemplu al saraciei, dar care nu il impiedica sa viseze la ceva mai bun, iar poemul Afara-î Toamna, este un exemplu al meditatiei, care il ajuta sa viseze.

Acestea au un decor foarte bine prezentat, din care putem deduce numele titlurilor, pentru ca noi sa intelegem mai usor.

Stilul lui Eminescu ne urmareste si aici, cu o prestatie impecabila, ambele poezii putand fii intelese, desi autorul se foloseste de figure de stil.

Ca orice scriitor romantic, Mihai Eminescu este preocupat de misterele existentei, de marile intrebari filozofice, de nefericirea geniului în relatie cu superficialitatea societatii, de conditia poetului si de misiunea artei sale.